

політики України у сфері кінематографії. У роки, що передували повномасштабному вторгненню, цей зсув концептуального бачення ролі національного кінематографу був втілений у комплексі системних управлінських рішень та затвердженні істотних змін до чинного законодавства, внаслідок чого, в Україні, чи не вперше за часи Незалежності, до 2022 р. було сформовано порівняно ефективну систему державного управління кінематографічними процесами із широким залученням громадянського суспільства та експертного середовища: Державне агентство України з питань кіно доповнене системою консультативно-дорадчих органів: Рада з державної підтримки кінематографії, Громадська рада при Держкіно, Експертна комісія з питань розповсюдження та демонстрування фільмів.

З 2017 по 2021 рр. стабільно зростали обсяги фінансування галузі в межах від 463 до 617 млн грн. на рік., що призвело до сплеску кіновиробництва у 2018–2023 рр. (2019 р. — 64, 2020 р. — 40, 2021 р. — 51 повнометражний фільм).

Збільшилася як доля українських фільмів у вітчизняному прокаті, так і їхня доля у касових зборах (2023 р. — 14,71% — рекорд за роки Незалежності).

Відносини взаємозалежності між державою та кінематографом — часто скрізь призму нашого тоталітарного минулого сприймаються як постійне намагання кіно вирватись з лещат державного впливу, проте, насправді, це справжній багаторічний симбіоз, в якому, як свідчить історичний досвід, кіно потребує держави не менше, ніж держава кіно.

Д. Сіроштан

ФЕНОМЕН СПОРІДНЕНИХ ДУШ У ФІЛОСОФСЬКО-ПСИХОЛОГІЧНОМУ ВИМІРІ

D. Siroshstan

THE PHENOMENON OF SOULMATES IN THE PHILOSOPHICAL AND PSYCHOLOGICAL DIMENSION

Проблема духовної спорідненості між людьми є однією з найдавніших і найцікавіших у філософії, психології та культурології. Поняття «споріднена душа» поєднує ідею духовної гармонії, емоційного резонансу і глибокого взаєморозуміння між людьми, яке виходить за рамки звичайних соціальних або романтичних відносин. Воно охоплює ширший спектр — від взаємопідтримки і довіри до відчуття спільних життєвих цінностей та внутрішніх пошуків.

Уявлення про спорідненість душ має давнє походження. У філософії Платона, особливо в «Бенкеті», описується легенда про первісних людей, розділених на дві половини, які з тих пір шукають одна одну. Цей образ став символом прагнення до гармонії, цілісності та єдності. У східній традиції існує легенда про червону нитку долі, невидиму струну, яка з'єднує двох призначених один одному людей. У християнській культурі тема духовної спорідненості також розробляється через ідеї любові, милосердя та взаємної жертвості.

На психологічному рівні феномен спорідненої душі можна вважати проявом емоційної, інтелектуальної та духовної сумісності. Такі стосунки ґрунтуються не лише на спільних інтересах, але, перш за все, на глибокому розумінні та прийнятті іншої людини. Це особливий тип зв'язку, який не вимагає постійного словесного підтвердження, тому що відчувається інтуїтивно. У сучасній психології подібні відносини пояснюються поняттями емоційної зрілості, емпатії і резонансної

взаємодії, коли партнери або друзі сприймають світ однаково й гармонійно доповнюють один одного.

Дослідження цього феномену показують, що почуття духовної прихильності сприяє позитивній самооцінці, зниженню рівня тривожності та розвитку саморефлексії. Людина, яка має духовно близьку людину, легше долає життєві труднощі, оскільки відчуває підтримку на глибшому екзистенційному рівні. При цьому необхідно розуміти, що справжнього духовного зв'язку не може бути без внутрішньої гармонії — тільки доросла людина може побачити в іншій людині споріднену душу, не намагаючись його змінити або підкорити.

Цікавим є також соціально-культурний аспект проблеми. У сучасному світі, де спілкування все частіше відбувається у віртуальному просторі, люди гостро потребують справжніх глибоких стосунків, основаних на довірі та душевній відкритості. Тому тема споріднених душ стає особливо актуальною. Вона відображає прагнення сучасної людини до щирості, справжності та подолання самотності — однієї з головних проблем ХХІ ст.

Таким чином, феномен спорідненої душі можна вважати унікальним поєднанням філософських, психологічних та етичних аспектів людського існування. У ньому розкривається прагнення людини до духовної єдності, гармонії та любові як найвищого прояву людяності. Розуміння цього феномену не тільки допомагає зрозуміти природу стосунків між індивідами, але й сприяє формуванню людських цінностей як основи сучасної культури та освіти.

Г. Отич

АВТОРСЬКЕ ПРАВО ЯК СКЛАДОВА ЕТИЧНОЇ ТА МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ СУЧАСНОГО ТЕАТРУ

Н. Отыч

COPYRIGHT AS A COMPONENT OF THE ETHICAL AND MARKETING STRATEGY OF CONTEMPORARY THEATRE

У сучасних умовах розвитку культурної індустрії театр виступає не лише осередком творчості, а й повноцінним учасником ринку культурних послуг, де правова грамотність і дотримання норм інтелектуальної власності стають невід'ємними елементами успішного брендингу. Авторське право в цьому контексті виконує подвійну функцію: воно є юридичним механізмом охорони творчих результатів і водночас важливою частиною маркетингової стратегії театру. Саме повага до авторських прав формує репутацію театральної установи як відповідального суб'єкта культурного процесу, що діє в правовому полі й демонструє високу етичну культуру.

Дотримання авторського права — це не лише юридичний обов'язок, визначений Законом України «Про авторське право і суміжні права» (№ 2811-IX від 1 грудня 2022 р.), а й важливий чинник формування позитивного іміджу театру в очах глядачів, партнерів, донорів та грантодавців. Згідно із Законом, охороні підлягають усі твори, незалежно від форми їх вираження, що для театру означає правову захищеність літературних п'єс, перекладів, музичних композицій, сценографічних рішень, режисерських концепцій і навіть акторських інтерпретацій. Усе це становить